

Dat nu die lieve handen rusten
Zij hebben toch zoveel gedaan
Zij droegen 's levens last en lusten,
maar brachten altijd liefde aan.

Gedenk met een vroom gebed de ziel van
MEVROUW

Martha DE COCK

weduwe van de Heer Rafaël NECKEBROEK

geboren te St.-Blasius-Boekel op 10 maart 1902
en godvruchtig in de Heer ontslapen in het A.Z.
Sint-Elisabeth te Zottegem op 6 september 1994,
gesterkt door het H. Sacrament der zieken.

Jan en Marie-Madeleine Neckebroek-(Vandekerckhove +)-Schotsaert, kinderen en kleinkinderen,
Paul en Godelieve Neckebroek-De Buysscher,
en kinderen,
Antoine en Paula Maebe-Neckebroek en kinderen,
haar kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen.

De families Neckebroek-De Cock-Van Der Haegen-
De Cock zijn erkentelijk om uw kristelijke deelneming en
danken U.

Er is iets wat een moeder heeft
en wat geen mens op aarde
aan goedheid ooit vergaarde:
een licht dat in haar ogen leeft
en 't moederhart dat altijd geeft.
Zo gaf zij zich ten volle aan haar gezin:
inzet, dienstbaarheid, geloof, levensvreugde,
een echte thuis, waar de kinderen geborgen waren.
De kinderen gingen hun eigen weg,
gaande op het fundament, dat zij
samen met haar echtgenoot had meegegeven.
Zij bleef met hen verbonden,
om hen voluit bekommerd,
meelevend met wel en wee
van opgroeiende kleinkinderen,
die weer bij haar thuis kwamen,
speelden en later weer hulp boden,
spontaan en dankbaar.
Gelukkig was zij,
moedig en altijd tevreden,
omdat zij zo reeds een stukje hemel vond.
En daarvoor dankte ze telkens weer.
Woorden zullen onze dankbaarheid niet weergeven;
ze zijn te klein voor wat wij,
kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen voelen
en alleen in gebed stem kunnen geven.
En dat is voldoende,
aan God gegeven.
Ga nu, oma,
naar uw thuis voorgoed.
Wij geven uw schone leven
in Gods handen.
Vervuld van groot vertrouwen,
moeder van gebed,
gij blijft de handen gevouwen
en hebt voor ons die rouwen
uw glimlach klaar gezet.